
Xawery Dunikowski (1875–1964)

Rzeźby z II cyklu „Głowy wawelskie”

Sculptures from the second *Wawel Heads* series

przekazane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki, 1965
transferred from the Ministry of Culture and Art, 1965

Mikołaj Rej

1953

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 51 MNW

Jarosław Dąbrowski

ok. / ca. 1958

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 136 MNW

Helena Modrzejewska

1955

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 67 MNW

Tadeusz Kościuszko

1958

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 131 MNW

Eliza Orzeszkowa

1955

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 55 MNW

Stanisław Staszic

1957

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 56 MNW

Hugo Kołłątaj

1953

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 69 MNW

Olga Boznańska

1961

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 54 MNW

Stanisław Wyspiański

1957–1958

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 1058 MNW

Jan Kochanowski

1954

brąz / bronze

nr inw. / inv. no. MKr 430 MNW

W latach 1924–1929 Xawery Dunikowski wykonał na zamówienie Biura Odbudowy Zamku Królewskiego na Wawelu cykl rzeźbiarskich portretów, które miały być umieszczone w kasetonach stropu Sali Poselskiej, jako nawiązanie do historycznej, renesansowej dekoracji. W ten sposób powstał pierwszy cykl „Głów wawelskich”. Ostatecznie zamówienie wycofano, jednak „Głowy”, prezentowane na wystawach w Polsce i za granicą, zdobyły uznanie krytyków i publiczności. W latach 50. artysta tworzył kolejne przedstawienia zasłużonych postaci kultury, sztuki i nauki. Złożyły się one na „Panteon kultury polskiej”, nazywany także drugim cyklem „Głów wawelskich”.

Between 1924 and 1929, Xawery Dunikowski produced a series of sculptural portraits commissioned by the Office for the Restoration of Wawel Royal Castle, meant to be placed in the coffered ceiling of the Envoys' Hall as reference to its historical Renaissance decorations. This is how the first *Wawel Heads* were created. Although the commission was eventually cancelled, the *Heads* were shown in Poland and abroad, winning praise from both critics and the public. In the 1950s, the artist made further sculptures of eminent figures from the world of politics, culture, art and science, known as the *Pantheon of Polish Culture* or the second *Wawel Heads* series.

Stanisław Sikora (1911–2000)

Tadeusz Breyer

1961

granit / granite

nr inw. / inv. no. Rz.W.411 MNW

Alfred Jesion (1919–1997)

Marta

1962

granit / granite

nr inw. / inv. no. Rz.W.335 MNW

autor nieznany / unknown artist

Popiersie kobiety / Female Bust

XX wiek / 20th century

granit / granite

nr inw. / inv. no. Rz.W.616 MNW

Adam Procki (1909–1990)

Niobe

1962

granit / granite

nr inw. / inv. no. Rz.W.169 MNW

Xawery Dunikowski (1875–1964)

Portret Mohameda Husseina Hagraśa

Portrait of Mohamed Hussein Hagraś

1955

granit / granite

nr inw. / inv. no. MKr 464 MNW

Alfons Karny (1901–1989)

Hemingway II

1966

granit / granite

nr inw. / inv. no. Rz.W.346 MNW

Alfons Karny (1901–1989)

Portret Władysława Broniewskiego

Portrait of Władysław Broniewski

1955–1959

granit / granite

dar Kancelarii Sejmu RP, 2000

donated by the Chancellery of the Sejm of the Republic of Poland, 2000

nr inw. / inv. no. Rz.W.972 MNW

Xawery Dunikowski (1875–1964)

Fatum II. Dusza odrywająca się od ciała

Paryż, 1918

wapień

Kompozycja powstała na zamówienie Antoniego Cierplikowskiego (Antoine’a de Paris). Ten światowej sławy stylistą i fryzjer znany był z ekscentrycznego trybu życia: sypiał w szklanej trumnie, ułożył scenariusz i przeprowadził próbę generalną własnego pogrzebu. Rzeźbę *Fatum* pierwotnie ustawił na cmentarzu w Longjumeau – jako swój przyszły nagrobek. Jednak w latach 60. zmienił zdanie i próbował ją przenieść na paryski cmentarz Passy, widoczny z okien jego apartamentu. Wówczas okazało się, że rzeźba jest zbyt ciężka, aby można ją było umieścić na nowym miejscu. Cierplikowski zamówił więc kompozycję w mniejszej skali, a oryginał ofiarował do Muzeum.

Xawery Dunikowski (1875–1964)

Fate II. Soul Escaping the Body

Paris, 1918

limestone

The sculpture was commissioned by Antoni Cierplikowski (Antoine de Paris). This celebrity stylist and hairdresser was known for his eccentric lifestyle: he slept in a glass coffin, scripted his own funeral and even rehearsed it. *Fate* was originally erected as his future gravestone at the cemetery in Longjumeau. In the 1960s, however, Antoine had a change of heart and tried to move it to the Passy cemetery in Paris, which was visible from his apartment. As the monument turned out to be too heavy for the new location, Cierplikowski commissioned a smaller composition and donated the original one to the Museum.

dar Antoine’a Cierplikowskiego / donated by Antoine Cierplikowski, 1966

nr inw. / inv. no. MKr 41 MNW

Muzeum Narodowe w Warszawie / The National Museum in Warsaw

Patronat nad rzeźbą objęli darczyńcy Muzeum, którzy gest ten poświęcili pamięci Wojciecha Młynarskiego, mistrza słowa.

The sculpture is supported by the Museum's donors, who dedicate this gesture to the memory of master wordsmith Wojciech Młynarski.

Maria Papa Rostkowska (1923–2008)

Pocałunek

1985

marmur

W 1966 artystka wzięła udział w Sympozjum Rzeźby z Marmuru organizowanym w Querceta w rejonie Carrary. Miejsce to słynie już od starożytności z bogatych złóż tego kamienia. Podczas sympozjum Maria Papa Rostkowska odkryła swoje ulubione tworzywo. Inspiracją dla powstania tej kompozycji był ślub Mikołaja, syna artystki, z Joëlle – i pierwszy pocałunek młodej pary.

Maria Papa Rostkowska (1923–2008)

The Kiss

1985

marble

In 1966, the artist took part in the Marble Sculpture Symposium organized in Querceta in the Carrara region – a place famous since antiquity for its rich deposits of this stone. During the symposium, Maria Papa Rostkowska discovered her favourite sculpting material. This composition was inspired by the wedding of the artist's son, Nicolas, with Joëlle, and the first kiss of the newlyweds.

dar Joëlle i Mikołaja Rostkowskich / donated by Joëlle and Nicolas Rostkowski, 2009

nr inw. / inv. no. Rz.W.1000 MNW

Muzeum Narodowe w Warszawie / The National Museum in Warsaw

Maria Papa Rostkowska (1923–2008)

Lew

2001

kamień z Trani

Rzeźba inspirowana filozofią i sztuką Dalekiego Wschodu, w której przedstawienia lwa są bardzo rozpowszechnione, utożsamiają dostojność i potęgę, chronią przed złymi mocami. Charakterystyczne oczy lwa – spirale, mogą symbolizować wodę. Być może odnoszą się do nieustannie odnawiającego się cyklu życia.

Maria Papa Rostkowska (1923–2008)

Lion

2001

Trani stone

The sculpture is inspired by Far Eastern art and philosophy, where representations of lions are very common – they embody dignity and power, and protect one against evil forces. The lion's characteristic eyes in the form of spirals may symbolize water. They could also refer to the ever-renewing cycle of life.

dar Joëlle i Mikołaja Rostkowskich / donated by Joëlle and Nicolas Rostkowski, 2009

nr inw. / inv. no. Rz.W.999 MNW

Muzeum Narodowe w Warszawie / The National Museum in Warsaw

Krystyna Schwarzer-Litwornia (ur. 1952)

Dedal

2003

szkło hartowane laminowane

Szkło, ulubione tworzywo Krystyny Schwarzer-Litworni, intryguje pozorną niematerialnością, przejrzystością, kruchością. Wszystkie te właściwości artystka wykorzystała w prezentowanej rzeźbie: wykreowała iluzoryczne, przenikające się płaszczyzny. Surowy, uporządkowany kształt kompozycji ma podkreślać przymioty Dedala – architekta, twórcy labiryntu i technokraty. Praca została wykonana na wystawę w galerii Kordegarda „Dedal i Ikar – racja i namiętność”.

Krystyna Schwarzer-Litwornia (born 1952)

Daedalus

2003

tempered and laminated glass

Glass, Krystyna Schwarzer-Litwornia's favourite material, intrigues one with its apparent immateriality, translucency and fragility. The artist used all these properties in her composition, creating illusory, interpenetrating mazes. She gave the work an austere, orderly shape to accentuate the qualities of Daedalus – architect, author of the labyrinth and technocrat. The work was made for the exhibition *Daedalus and Icarus – Reason and Passion* at the Kordegarda Gallery.

zakup ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
acquired with funds from the Ministry of Culture and National Heritage

nr inw. / inv. no. Rz.W.991 MNW

Muzeum Narodowe w Warszawie / The National Museum in Warsaw

Olgierd Truszyński (1931–2020)

Leżący

1960–1963

brąz

Głównym obiektem zainteresowania Olgierda Truszyńskiego było ludzkie ciało w ruchu. Rzeźba pochodzi z cyklu, w którym artysta zgłębiał zagadnienie ruchu i równowagi. Przedstawia postać ludzką w osobliwej pozie, obrazującej jednocześnie napięcie i spoczynek. Powstało kilka wersji tej kompozycji. Jedna z nich, również w zbiorach Muzeum Rzeźby w Królikarni, nosi tytuł *Plażonurek*. To sylwetka wypoczywającego plażowicza, a jednocześnie – aktywnego nurka.

Olgierd Truszyński (1931–2020)

Reclining Man

1960–1963

bronze

Olgierd Truszyński's main object of interest was the human body in motion. *Reclining Man* belongs to a series of sculptures in which the artist addressed the subject of movement and balance. It presents a human figure in a peculiar pose, depicting tension and release at the same time. There exist several versions of this composition. One of them, also in the collection of the Museum of Sculpture in Królikarnia Palace, is titled *Beach Diver*, as it shows a resting sunbather who is simultaneously an active diver.

Maria Cybis (1906–1958), Bolesław Cybis (1895–1956)

Rzeźby ogrodowe i fragmenty dekoracji architektonicznych

lata 30. XX wieku

beton, ceramika

Obiekty pochodzą z dziedzińca przedwojennego domu Marii i Bolesława Cybisów na warszawskich Młocinach. Charakterystyczne orientalne detale ujawniają źródła inspiracji, której dostarczyły artystom podróże do Turcji i Afryki Północnej. Oprócz malarstwa i rzeźby Cybisowie uprawiali sztukę użytkową, głównie ceramikę. W latach 40., po wyemigrowaniu do Stanów Zjednoczonych, założyli wytwórnię porcelany dekoracyjnej.

Maria Cybis (1906–58), Bolesław Cybis (1895–1956)

Garden sculptures and fragments of architectural decorations

the 1930s

concrete, ceramics

These objects come from the courtyard of Maria and Bolesław Cybis' pre-war house in Warsaw's Młociny district. The characteristic oriental details reveal their inspiration – artistic expeditions to Turkey and North Africa. In addition to painting and sculpture, the Cybises also worked with applied arts, mainly ceramics. In the 1940s, after emigrating to the United States, they established a porcelain art studio.

Magdalena Więcek (1924–2008)

Horyzonty – rzeźba parkowa

1974

granit

Magdalena Więcek należała do pokolenia artystek, które w latach 60. zdobyły uznanie w dziedzinie rzeźby. Swoje monumentalne kompozycje zrealizowała w wielu krajach m.in. w Austrii, Danii, Niderlandach, Niemczech, Polsce i we Włoszech. W kompozycji *Horyzonty* zwraca uwagę opracowanie powierzchni, na przemian gładkie i chropowate, ujawniające naturalne piękno granitu. Ważnym aspektem percepcji rzeźby jest to, jak zmienia się ona wraz z ruchem obserwującego.

Magdalena Więcek (1924–2008)

Horizons – Park Sculpture

1974

granite

Magdalena Więcek belonged to the generation of women artists who in the 1960s gained recognition in the domain of sculpture. She created her monumental works in several countries, including Austria, Denmark, the Netherlands, Germany, Poland and Italy. What draws attention in the *Horizons* composition is its alternating smooth and rough surface finish, which reveals the natural beauty of granite. An important aspect of perceiving the sculpture is how it changes along with the movement of the observer.

Stanisław Komaszewski (1906–1945)

Odyniec

1935

beton

Rzeźba wyróżnia się ekspresyjną formą będącą świadectwem doskonałego warsztatu autora – wybitnego animalisty, absolwenta Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, członka grupy Blok. Jego dobrze zapowiadająca się kariera została przerwana przez wybuch II wojny światowej. Jako uczestnik powstania warszawskiego został aresztowany i uwięziony w obozie w Dachau. W tym czasie większa część jego artystycznego dorobku uległa zniszczeniu. Jedną z nielicznych zachowanych prac jest płaskorzeźba tygrysa na Domu Wedla przy ulicy Puławskiej 28.

Stanisław Komaszewski (1906–1945)

Wild Boar

1935

concrete

The sculpture has a distinctive, expressive form, which testifies to the author's excellent technique. Komaszewski was an outstanding animalist, graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw and member of the Blok group. His promising career was cut short by the outbreak of World War II. Because he fought in the Warsaw Uprising, he was arrested and imprisoned in the Dachau concentration camp. During the uprising, most of his artistic output was destroyed. One of his few surviving works is the bas-relief of a tiger on the Wedel House at 28 Puławska Street.

Mieczysław Welter (ur. 1928)

**Studium do Pomnika Męczeństwa
w Trzeszczynie**

1967

beton

Studium do pomnika wzniesionego nieopodal Polic, gdzie w czasie II wojny światowej znajdowały się niemieckie obozy pracy przymusowej oraz część podobozu koncentracyjnego Stutthof. Artysta zrezygnował z realistycznego przedstawienia ludzkiego ciała na rzecz świadomej deformacji – to próba wyrażenia traumy, jakiej doświadczyły ofiary nazizmu.

Mieczysław Welter (born 1928)

**Study for the Monument of Martyrdom
in Trzeszczyn**

1967

concrete

This is a study for a monument erected near Police to commemorate the location of German forced labour camps and a part of the Stutthof concentration sub-camp during World War II. By abandoning realistic representation of the human body in favour of deliberate deformation, Mieczysław Welter tried to depict the trauma experienced by victims of Nazism.

Geoffrey Armstrong (ur. 1945)

Rodzina

1970

wapień

Rzeźba trafiła do zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie w 1977, jako część daru Halimy Nałęcz, właścicielki londyńskiej Drian Galleries.

Twórca, pochodzący z Republiki Południowej Afryki, pracuje w drewnie i kamieniu, pozostającym jego szczególną pasją, a także maluje, głównie akwarele. Wraz z żoną Wendy Vincent tworzy Artystyczny Ogród Skalny w Magaliesberg, niedaleko Johannesburga w RPA. Zbierana przez lata kolekcja skał i martwych drzew współgra tam z zagrożonymi gatunkami roślin Afryki Południowej.

Geoffrey Armstrong (born 1945)

Family

1970

limestone

The sculpture was acquired by the National Museum in Warsaw in 1977 as part of a donation gifted by Halima Nałęcz, owner of London's Drian Galleries.

The South African artist works in wood and stone, for which he has a special passion. He also paints, mainly watercolours. Together with his wife Wendy Vincent, he has created the Artists Rock Garden in Magaliesberg near Johannesburg, South Africa. The collection of rocks and dead wood accumulated there over the years is harmonized with endangered South African plants.

Alina Ślesińska (1926–1994)

Mojżesz

1957, odkuty w 1963

granit

Postać Mojżesza rozpoznajemy po kamiennych tablicach z rzymskimi cyframi, nawiązującymi do przykazań otrzymanych na górze Synaj. Artystka w przewrotny sposób ukazała biblijnego patriarchę, posłużyła się uproszczoną formą. W jej późniejszej twórczości dominującym kierunkiem stanie się abstrakcja. Rzeźba *Mojżesz* została zakupiona do zbiorów Muzeum w formie gipsowego modelu, a następnie odkuta w granicie.

Alina Ślesińska (1926–1994)

Moses

1957, carved 1963

granite

The figure can be recognized as Moses owing to the stone tablets with Roman numerals that refer to the commandments received on Mount Sinai. The artist portrayed the biblical patriarch in a surprising, simplified form. Abstraction would become the dominant trend in her later works. The sculpture *Moses* was acquired for the Museum's collection as a plaster model and then carved in granite.

Edouard-Léon Perrault (1828–1888)

Pies

1887

granit

To przedstawienie psa należy do realistycznego nurtu rzeźby animalistycznej. Do kolekcji Muzeum trafiło tuż po II wojnie światowej. Podobna, a być może ta sama praca była wystawiona na Salonie w Paryżu w 1887.

Popularność wizerunków zwierząt w sztuce XIX-wiecznej Francji wiąże się ze zmianą postrzegania świata natury. Sentymentalne podejście do zwierząt, zwłaszcza psów, skutkowało tym, że coraz częściej je uwieczniano. Pod koniec stulecia zaczęto zakładać dla nich cmentarze.

Edouard-Léon Perrault (1828–1888)

Dog

1887

granite

Perrault's *Dog* represents the realistic trend in animalistic sculpture. It was acquired by the Museum just after World War II. A similar or perhaps even the same work was exhibited at the Salon in Paris in 1887.

The popularity of animal representations in 19th-century French art is linked to changing perceptions of the natural world. This sentimental approach to animals, particularly dogs, resulted in a growing number of their depictions. The first pet cemeteries were established towards the end of the century.

Kazimierz Łukasz Żywuszko (1924–2013)

Rycerz

1961

sztuczny kamień

Artysta opracował tę kompozycję niedługo po ukończeniu warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Mimo to można tu już dostrzec jego własny, charakterystyczny styl.

Żywuszko posługiwał się uproszczoną formą, sprowadzał rzeczywistość do znaku. W późniejszym okresie zwrócił się w stronę abstrakcji. Często nadawał swym pracom obłe kształty i krawędzie – mówił, że „wygłaskuje swoje rzeźby”.

Kazimierz Łukasz Żywuszko (1924–2013)

Knight

1961

artificial stone

Although the artist completed this composition shortly after graduating from the Academy of Fine Arts in Warsaw, it already demonstrates his personal signature style. Żywuszko used simplified forms, reducing reality to a sign. Later on in life, he turned towards abstraction. He often gave his works rounded shapes and edges, saying that he was “stroking his sculptures”.

Kazimierz Łukasz Żywuszek (1924–2013)

Kompozycja pionowa

1966

sztuczny kamień

Dwie wysmukłe pionowe formy o obłych krawędziach są połączone elementem przypominającym schemat rozchodzenia się fal radiowych. Żywuszek, chętnie posługujący się językiem abstrakcji, często odwoływał się do skojarzeń z muzyką i dźwiękiem. Artysta zajmował się głównie rzeźbą plenerową i architektoniczną. W latach 50. współpracował przy rekonstrukcji rzeźb architektonicznych w odbudowywanej Warszawie i w Gdańsku.

Kazimierz Łukasz Żywuszek (1924–2013)

Vertical Composition

1966

artificial stone

Two slender, vertical forms with rounded edges are connected by an element resembling a radio wave propagation pattern. Żywuszek, who eagerly used the language of abstraction, often referred to associations with music and sound. The artist mostly worked with outdoor and architectural sculpture. In the 1950s, he was involved in the reconstruction of architectural sculptures during the rebuilding of Warsaw and Gdańsk.

Jekatierina Biełaszowa (1906–1971)

Portret Mariny Bakulewej

1965

marmur

Jekatierina Biełaszowa była przedstawicielką rosyjskiego socrealizmu. Jej rzeźby często prezentowano za granicą. W 1967 odbyła się wystawa artystki w Warszawie.

Wówczas *Portret Mariny Bakulewej* – tancerki trafił do zbiorów Muzeum. Przedstawiona postać została uchwycona w momencie oczekiwania na kolejny ruch. Zwracają uwagę miękko modelowane linie, delikatna forma i gładka powierzchnia kamienia. Rzeźba należy do najchętniej fotografowanych w parku w Królikarni.

Ekaterina Belashova (1906–1971)

Portrait of Marina Bakuleva

1965

marble

Ekaterina Belashova was a representative of Russian Socialist Realism. Her sculptures were often presented abroad. In 1967, the artist's works were exhibited in Warsaw. This was when the *Portrait of Marina Bakuleva*, a dancer, was acquired by the Museum. The depicted figure was captured at the moment of anticipating her next move. Our attention is drawn to the softly modelled lines, delicate forms and smooth surface of the stone. The sculpture is one of the most photographed works in the Królikarnia park.

Stanisław Kazimierz Ostrowski (1879–1947)

Głowa Władysława Jagiełły

1939

marmur

Rzeźba powstała we włoskim mieście Carrara, słynącym ze złóż marmuru. Jest jedną z wersji głowy Władysława Jagiełły do pomnika konnego, nad którym artysta pracował przez kilka lat. W 1939 monument został odlany w brązie na Wystawę światową w Nowym Jorku i ustawiony przed pawilonem polskim. Po wybuchu wojny nie wrócił do kraju, a artysta podarował go miastu Nowy Jork. W rocznicę bitwy pod Grunwaldem, 15 lipca 1945, pomnik został odsłonięty w Central Parku, gdzie stoi do dziś.

Stanisław Kazimierz Ostrowski (1879–1947)

Head of Władysław Jagiełło

1939

marble

The sculpture was created in the Italian town of Carrara, famous for its marble deposits. It is one of the versions of Władysław Jagiełło's head for an equestrian statue, on which the artist worked for several years. In 1939, the monument was cast in bronze for the New York World's Fair and placed in front of the Polish Pavilion. After the outbreak of World War II, it did not return to Poland and the artist donated it to the city of New York. On the anniversary of the Battle of Grunwald, 15 July 1945, the statue was unveiled in Central Park, where it still stands today.

Agnieszka Brzeżańska (ur. 1972)

Bez tytułu

2014

jabłoń rajska, drewno, bawełna

Instalacja składa się z rajskej jabłoni oraz elementów podpierających jej konary. Konstrukcja, wykonana w technice wywodzącej się z tradycji japońskich, ratuje stare drzewo przed rozłamaniem się, np. pod ciężarem owoców lub śniegu. Spełnia to bardzo konkretne zadanie, a jednocześnie jest symbolem społecznych struktur wsparcia, solidarności międzygatunkowej oraz odpowiedzialności człowieka.

Agnieszka Brzeżańska (born 1972)

Untitled

2014

paradise apple tree, wood, cotton

The installation consists of a paradise apple tree and elements supporting its branches. The structure, made using a technique derived from Japanese tradition, saves the old tree from breaking down under the weight of fruit or snow. It fulfils a very specific task, and at the same time, acts as a symbol of social support structures, interspecies solidarity and human responsibility.

Władysław Dariusz Frycz (ur. 1929)

Rodzina

1966

marmur Biała Marianna

Twórca rzeźby, artysta architekt, przykładą dużą wagę do relacji swoich prac z krajobrazem. Przemyślana, niemal kwadratowa forma, w którą wpisane są trzy postacie, oparta jest na układzie negatywowo-pozytywowym, powtarzanym w zmiennej skali. Konstrukcja, równoważąca kierunki i ciężar formy, oddziałuje rytmem, zharmonizowanym z cechami materiału – w tym wypadku liniami pokrywającymi powierzchnię kamienia.

Kompozycja z białego marmuru to wczesna praca artysty, kojarzonego dziś głównie z rzeźbami w metalu, m.in. warszawskimi żyrafami.

Władysław Dariusz Frycz (born 1929)

Family

1966

White Marianna marble

The sculptor – an artist and architect – attaches great weight to the relationship between his works and the landscape. The thought-out, almost square form, in which the three figures are inscribed, is based on a negative-positive arrangement, repeated in a variable scale. The structure, which balances the directions and weight of the form, uses rhythm harmonized with features of the material – in this case, the lines on the stone's surface.

This white marble composition is an early work of the artist, today mainly associated with sculptures in metal, such as the Warsaw giraffes.

